

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1095-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 13

Presidència
de l'Honorable Sra. María José Bauzá i Alonso

Sessió celebrada dia 29 de febrer del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 791/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a compromís amb el servei públic.

142

LA SRA. PRESIDENTA:

Començam la sessió d'avui. En primer lloc, demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. SANZ I BENEJAM:

Sra. Presidenta, Alejandro Sanz sustituye a José María Camps.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Aina Aguiló sustituye a Miguel Jerez.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Sra. Presidenta. Oscar Fidalgo, Margarita Serra.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias.

Proposició no de llei RGE núm. 791/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a compromís amb el servei públic.

Passam idò a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui que consisteix en la Proposició no de llei RGE núm. 791/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, sobre el compromís amb el Servei Públic de Salut. Per a la seva defensa intervé per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca l'Hble. Sra. Fina Santiago, per un temps de deu minuts.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Bones tardes a tots i a totes, aquesta proposició no de llei té dos objectius: per una banda, el suport al sistema sanitari públic de la nostra comunitat autònoma i per una altra, un altre objectiu que és manifestar i intentar també que el Parlament en el seu conjunt manifesti una crítica al Govern per unes actuacions que va dur a terme en relació amb tres hospitals de la nostra comunitat autònoma.

Crec que tots podem coincidir... de fet si repassam les actes de la setmana anterior, que el sistema sanitari de l'Estat espanyol està reconegut com a un dels millors del món per la seva eficàcia i la seva eficiència, fins i tot pels usuaris que a vegades són el millor indicador de si un servei està acceptat i té un bon funcionament, idò els usuaris del sistema sanitari espanyol estan satisfets amb el mateix sistema i els de la nostra comunitat autònoma estan dins... o per damunt fins i tot d'aquesta mitjana de satisfacció.

Hem de dir que és eficient i eficaç perquè tenim una de les... diguem, salutats més saludables del món i d'Europa, per referir-nos als entorns més propers a nosaltres i també eficient perquè ho feim amb menys doblers del que ho fa la resta d'Europa... si el producte interior brut, estan gastant bastant menys que els països d'Europa més avançats.

La mitjana de despesa per un ciutadà a l'Estat espanyol està damunt 1.298 quan per la resta dels habitants europeus d'aquests 16 països és de 2.103 euros, a la nostra comunitat autònoma i així ho indica també el Pla estratègic d'ib-salut 2010, la nostra comunitat autònoma tot i aquest grau de satisfacció i d'eficiència és una de les que manco gasta per habitant. Tenim el País Basc que gasta uns 1.600 euros; Catalunya, uns 1.299, i les Balears estan entorn a uns 1.070... setanta deu euros, això és a causa també a un dèficit històric que la nostra comunitat autònoma ha d'anar recuperant progressivament.

Per altra banda, la crisi econòmica ha duit que s'estiguin, per part del Govern en aquest cas de la nostra comunitat autònoma, plantejant tota una sèrie de retallades, com són guàrdies localitzades, no substitució de baixes i d'altres situacions laborals, l'eliminació de les peonades... ningú no pot creure que aquestes retallades no afectaran la salut.

Crec que amb les dades que tenim aquestes dies, en què ha sortit el tema del dèficit, el nostre dèficit l'any 2011 és d'un 4% i l'any 2010 era d'un poc més d'un 4%, estava clar que tot el que són ràtios de personal, serveis sanitaris, etc., estaven realment molt ajustats... que una reducció en temes de ràtios o una reducció en temes de personal ha fet que s'augmentàs de manera considerable la llista d'espera quirúrgica, l'atenció especialitzada, els problemes d'urgències als hospitals, especialment de Son Espases, però també a la resta d'hospitals, però especialment a Son Espases.

Avui, casualment avui, ha sortit a uns dels diaris de la nostra comunitat autònoma un debat entre cinc facultatius de diversos hospitals i de diverses disciplines que són conscients -com jo crec que ho som tots- que s'ha de racionalitzar tot el sistema sanitari, però si vostès llegeixen aquestes tres pàgines de les seves opinions cap parla de retallades de personal.

Es parla d'altres possibilitats de retallades, parlen de bosses d'ineficàcia en temes de farmàcia, en variabilitat de la prestació clínica, en duplicitats de proves, en cost i benefici de noves i costoses tecnologies que s'ha de saber si s'introdueixen o no, però cap d'ells no parla que es pot racionalitzar retallant o reduint la prestació personal, la prestació del metge, la prestació de l'infermer, la prestació en definitiva del personal i professional del sistema sanitari.

Tenim l'experiència de Manacor, tenim l'experiència de l'hospital de Manacor, fa uns dies que es va avisar de manera -nosaltres també li ho consideram- bastant improcedent, per un e-mail i per fax, que es produirien una sèrie de retalles en determinats sistemes d'urgència d'aquest hospital i varen ser els mateixos metges i els mateixos infermers i el personal sanitari que es va rebel·lar, entre cometes, contra aquesta decisió dels gestors per dir que això afectava decididament a la qualitat i al servei d'urgències i que no es podia donar una prestació sanitària de garantia.

Això va fer -i pensam que amb fortuna i així li ho vàrem reconèixer en un plenari- la rectificació per part de la consellera. La consellera va reconèixer que s'havien fet les coses de manera inadequada, va reconèixer que no s'havia consensuat amb el sector sanitari i va dir que es posposava aquesta decisió i que

negociària, consensuària amb el sector sanitari aquestes situacions.

Per tant, pensam que el Parlament de les Illes Balears no pot estar al marge del que succeeix a la comunitat autònoma i per això presentam aquesta proposició no de llei. Un primer punt és que “El Parlament de les Illes Balears manifesta el seu compromís amb el manteniment i millora del Servei Públic de Salut”, millora perquè estan per davall del que seria la renda per ciutadà en inversió sanitària, tots reconeixem un deute històric que hem de reduir progressivament i preservant sempre aquest caràcter públic, universal, perquè ha de ser per a tothom, de qualitat, integral, solidari i d’equitat garantida.

El segon punt és que el Parlament de les Illes Balears..., consideram inacceptable, podem modificar aquesta paraula, però en qualsevol cas ha d’expressar rebuig, pel camí iniciat per l’ib-salut pel que fa a l’eliminació de les guàrdies localitzades dels especialistes quirúrgics de l’Hospital de Manacor, d’Inca i de Palma, sense el consens del col·lectiu dels professionals de sanitat, tal com va reconèixer la consellera responsable de l’àmbit. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago. Torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs, per un temps de deu minuts.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bones tardes, Sra. Presidenta. Senyors diputats i senyores diputades, votarem a favor d’aquesta proposició no de llei que -com ha dit la Sra. Santiago- té una primera introducció que és del finançament de la sanitat, en concret a la nostra comunitat autònoma. Crec que ja ho hem repetit en diverses ocasions, ens trobam amb un pressupost enguany de 1.187 milions, al qual manquen 211 milions per arribar a la xifra de la liquidació de l’any 2010 i que per tant, continuam -continuem- en un escenari d’infr finançament a la sanitat pública.

Avui mateix hem pogut escoltar per la ràdio i llegit pels diaris com el director general de Pressuposts, que fa uns mesos ja va dir que mancaven 211 milions, ha reconegut que l’Administració del Partit Popular ha acabat el 2011 amb un desfasament de 200 milions produït per la diferència entre pressupost i despesa real. Per tant, estam en un escenari que el Partit Popular sembla que només contempla una reducció de costos.

Efectivament, tots sabem que estam davant una crisi econòmica, una crisi econòmica que es pot viure com una oportunitat, sempre i quan hi hagi propostes que puguin ser atractives i que puguin tenir l’adhesió dels col·lectius professionals, però evidentment el temps diu que d’aquesta manera no. D’aquesta manera no perquè a més de reducció de costos es poden plantejar altres escenaris com és augment d’ingressos d’altres maneres.

Aquesta política de retalls que s’ha concretat entre altres coses en retalls en plantilla, en canvis importants que tenen a veure amb la qualitat professionals, amb les condicions de feina dels treballadors. Ara mateix es parla d’augment de jornada, augments de càrregues de feina o decisions de retalls econòmics, de no gastar doblers en determinades coses, com el que ha suposat un augment espectacular de les llistes d’espera i darrere de les llistes d’espera que són fredes hem de recordar que hi ha persones, moltes en situacions complicades de salut.

Crec que el temps dona la raó a aquells que sostenim que els retalls no garanteixen la sostenibilitat del Sistema Nacional de Salut, no garanteixen en cap moment l’equitat per al conjunt dels ciutadans i no garanteixen tampoc ni una bona ni una correcta assistència sanitària.

Hem tengut mostres darrerament, ja no del pronunciament de determinats diputats o representants polítics, sinó dels mateixos professionals. Aquí mateix, en aquesta sala, vàrem tenir l’oportunitat d’intercanviar opinions amb la Sra. Consellera, on la Conselleria de Salut, el Partit Popular està plantejant ja de manera clara delimitar cartera de serveis i entre altres coses concretar aquells supòsits on es pot, fins i tot, perdre el dret a tenir prestacions sanitàries, penalitzacions o supòsits de retirada.

És un escenari que també hem pogut veure a Manacor. Aquest document estratègic planteja l’adequació, diu, de la cartera de serveis dels hospitals comarcals i hem tengut un exemple molt clar on es plantejava de manera unilateral, sense cap comentari als professionals, la reducció d’un conjunt de professionals sanitaris que modificaven -parlam de metges, parlam d’infermeres-, que canviaven d’una manera molt clara els recursos humans, les prestacions sanitàries i la qualitat d’aquesta prestació. Tots coneixem l’opinió dels professionals que entre altres coses manifestaven que estalviar no vol dir necessàriament ser més eficients.

Crec que no és una política de fets consumats el que volen els professionals. Els professionals són persones preparades, persones responsables i per tant, aquesta política de fets consumats va en contra del que és el diàleg, el consens o escoltar l’opinió dels diferents o dels altres.

Efectivament, és correcte plantejar plans d’eficiència. Els plans d’eficiència dins Salut no són nous, estan implantats des de l’any 2010, amb uns objectius clars, en qüestió de recursos humans, en projectes de fer les coses d’una altra manera o a establir plans d’actualitat.

Curiosament, les xifres que hem manejat en aquesta comissió i en el ple sobre el que va ser la gestió sanitària de les dues darreres legislatures, quan es va arribar l’any 2007 amb una desviació pressupostària del 12% deixant enguany la desviació pressupostària pràcticament en xifres negatives respecte a l’any anterior, s’ha gastat menys, curiosament aquesta gràfica és l’única gràfica que ha desaparegut del segon document d’ib-salut 2020, en què quedava palesa com va gestionar el Partit Popular de l’any 2004 a 2007 i com ha estat la gestió *a posteriori*.

Ens trobam, per tant, en un escenari on tenim una sèrie de problemes, una sèrie de problemes que necessiten unes determinades preguntes i respostes i són aquestes preguntes i respostes les que tots ens hem de fer.

Tenim el finançament correcte? Jo crec que no. Hem de fer tot el que feim actualment en la cartera de servei? En podem parlar. Ho hem de fer tot de la mateixa manera? Evidentment, s'ha de racionalitzar i s'ha de ser eficient.

També hi ha un altre tema que és: com ho decidim, si ho continuam decidint de manera unilateral, els problemes, ho tendrem. El Partit Socialista ha ofert en dues ocasions diferents una mesa de sostenibilitat per parlar d'aquests temes i no hem trobat respostes. El que sabem és que el Partit Popular du vuit mesos de plantejar retallades, sense tenir en compte els aspectes de l'eficiència i nosaltres som de l'opinió que no es tracta de gastar o no gastar, sinó que es tracta de gastar amb un valor afegit i per tant, ser eficient.

Estam d'acord amb aquesta proposició no de llei que presenta el Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca i per tant, hi donarem suport. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Sra. Catalina Palau per un temps de deu minuts.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, bé, diuen que ofereixen consens, però el que veiem una vegada més -i ja és una pràctica reiterada cada setmana- és que vénen aquí, tant el PSOE com el PSM, a fer una crítica reiterada, una crítica ferotge, amb uns missatges ja fets com si venguessin en llaunes, que es reiteren una vegada i una altra vegada, i instal·lats en una postura molt demagògica, manipuladora de la realitat i l'únic que persegueixen és vendre caos, desacreditar tota la feina que es fa des de la conselleria, des de l'ib-salut, però en cap moment no reconeixen la seva responsabilitat i la seva mala gestió dels darrers quatre anys ni la repercussió i conseqüències que té aquesta mala gestió amb el que ara tenim davant.

Per a nosaltres, com vulguin, si això és el que ha de ser durant els quatre anys, venir aquí cada setmana a jugar un partit de ping-pong i a dir-nos que tot el que es fa és insuficient o que és negatiu i dir-los nosaltres per part nostra com varen malbaratar els sous, com varen gestionar de malament les coses veient com els han deixat, idò bé, si això és el que volen, aquí estarem. Els diputats estam per això, per parlar de les coses i mentrestant el Govern fa la feina que ha de fer.

Habitualment jo per preparar aquestes intervencions mir allò que els explica la consellera en les seves intervencions i en les seves explicacions, però avui idò miri, m'ha estat molt més fàcil mirar el *Diari de Mallorca* i li asseguro que no s'han publicat aquestes entrevistes a les quals vostè feia referència a petició nostra precisament, però miri, estic satisfeta que justament hagi sortit avui aquesta entrevista a cinc professionals, cinc facultatius sanitaris que tenen una llarga experiència, una

dilatada trajectòria, que crec que parlen amb molt de coneixement de causa i que diuen coses com les següents:

“Emplazan a los gestores políticos a decir con claridad a los ciudadanos qué servicios se pueden dar”, és a dir, a dir la veritat, fins ara no s'havia fet, ara es comença a saber la veritat.

“La sanidad pública tal y como está ahora concebida es inasumible, no la podemos pagar. El debate es qué sanidad podemos pagar porque todo para todos no se puede hacer”. Això sembla que fins ara només era un missatge que sortia del Govern i del Partit Popular, però miri per on, vostès no hi estaven d'acord, però resulta que els professionals sanitaris parteixen d'aquest punt.

“Podemos terminar siendo una sociedad en la que haya médicos sin medicinas”, conseqüències de la mala gestió. “El tiempo y los recursos son limitados, así que hay evaluar lo que podemos y lo que no podemos hacer. No todos los medicamentos registrados han de estar financiados. Es necesario abordar una serie de cambios estructurales en la sanidad pública, se ha permitido todo y se ha dicho que sí a todo. Los gestores políticos están obligados a decir que no y además de una forma rotunda”. Crec que aquestes persones des del seu coneixement de la situació saben molt bé el que diuen i ens inciten, als responsables polítics, a actuar i a prendre decisions sabent com està la situació.

“La sanidad también debe someterse a Hacienda. La vida y la salud sí tienen un precio”, jo, aquí dins, des que hem començat aquesta legislatura això no ho havia sentit, que la sanitat s'hagi de sotmetre a controls d'Hisenda i hi hagi uns límits pressupostaris, això sembla que n'hi ha que no ho entenen.

“Los políticos deberían aclarar qué prestaciones se pueden dar. Los pacientes han de ser copartícipes del cuidado de su salud”, i això va molt en sintonia amb el que diu l'ib-salut 2020, de promoció de la salut, que promou aquest govern; “Somos un país pobre que quiere vivir como rico. Tenemos que cambiar para parecernos más a Europa. Si se quiere mantener la actual cartera de servicios habrá que decir a la población que tendrá que subir el IRPF”.

Jo no sé vostè, Sra. Santiago, quina entrevista ha llegit, si la mateixa que s'ha publicat al *Diario de Mallorca*, però jo crec que tot el que es desprèn d'aquestes opinions d'aquests professionals, que jo personalment no tenc el gust de conèixer, però crec que són persones que saben molt bé del que parlen, crec que tot el que es desprèn és que el Govern està molt més en sintonia amb les decisions que pren amb aquests professionals que no amb vostès amb el que diuen cada dia i amb el que varen fer quan varen governar.

Aquest govern sí que ha estat capaç de plantejar-se quin és el sistema sanitari públic que podem pagar, i no vol enganyar els ciutadans, no ho ha fet des del primer dia. El fàcil era el que vostès feien, mentir, enganyar, no dir la veritat, amagar el dèficit, amagar els comptes perquè venien les eleccions, i el difícil, com veim, és adaptar-nos al marc de les possibilitats reals que tenim. I un dia ens haurien d'explicar a veure quina és la seva fórmula màgica, perquè si no podem retallar d'enlloc, no podem aplicar cap tipus de copagament, no s'ha de fer control

de despesa, no s'ha de fer control a l'admissió dels usuaris, qui pagarà tot això?

L'altre dia el conseller d'Educació ens deia aquí, parlant del tema d'educació, que també la seva actitud des de l'oposició és la mateixa que en sanitat, ens deia: bé, si vostès troben que és millor que s'intervengui la comunitat autònoma ho diguin, si hem de perdre el control, ho diguin si és això el camí que creuen que és per solucionar les coses, no se n'amaguin, perquè encara sempre crítica, crítica, crítica, però no arriben a proposar cap solució.

I ja per acabar, li voldria fer una sèrie de preguntes a la Sra. Santiago, a veure vostè, quan els anteriors responsables de la Conselleria de Salut regalaven caríssims màsters a alts càrrecs sanitaris a universitats privades, a càrrecs que ja no treballen ara a la sanitat pública, que va ser la vergonya de GESMA; quan pagaven sobresous fora del que marca la Llei de pressuposts d'aquesta comunitat; quan malbarataven els recursos públics amb un sobrecost de 280 milions a la construcció de Son Espases; quan a tots els hospitals públics d'aquesta comunitat hi havia un dèficit descontrolat i es contractaven serveis diàriament sense que hi hagués doblers per poder-se pagar, que encara tenim factures pendents del 2009, algunes ni tan sols reconegudes; on era vostè, Sra. Santiago, i on era el seu partit? Vostè seia al costat del conseller responsable de sanitat, però llavors no els interessava tant el que els preocupa ara. Ara estan molt preocupats per les dones que han d'avortar, molt preocupats pels que no tenen recursos, pels immigrants, perquè no hi hagi cap tipus de retallades, pel personal sanitari, tot això els preocupa molt ara, però quan s'estava fent tota aquesta gestió, que ens ha arruïnat, ens ha fet fallir el sistema i que ara tenim les conseqüències que tenim a vostè ni al seu partit no els preocupava gens, vostè seia a la cadira del Govern, cobrava i res més. Ara, en canvi, no hi ha qui els tanqui la boca, però llavors callaven.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Palau.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Sra. Presidenta, vull fer ús de la paraula en funció de l'article 76.1.

LA SRA. PRESIDENTA:

No ha fet al·lusions, no l'ha al·ludit a vostè directament.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Perdoni, crec que en dues ocasions ha dit els responsables de la Conselleria de Salut i en una altra que vostè s'asseia devora el responsable de la Conselleria de Salut.

LA SRA. PRESIDENTA:

Yo no considero que haya habido alusiones. O sea que daré la palabra al grupo proponente, Sra. Santiago, tiene un tiempo ...

EL SR. THOMÀS I MULET:

Bé, deman que consti en acta que, a judici de la presidenta, no hi ha hagut al·lusions, però tendrem l'oportunitat a la publicació del Parlament de veure que hi ha al·lusions, i per tant esper que un altre dia la Sra. Presidenta escolti millor el que diu un diputat i així es pugui aplicar el Reglament al qual tenim dret.

LA SRA. PRESIDENTA:

Molt bé. Té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, presidenta. Li contestaré al darrer Sra. Palau i després em centraré en la proposició no de llei, perquè els que havien de fer d'oposició eren vostès, jo li demanaria on era vostè? Que vostè era de parlamentària, on era vostè quan havia de controlar el Govern? Jo li diré on era, jo era a un Govern, que no feia pagar la targeta sanitària, a un Govern on es donava prestació universal, sigui immigrant o no immigrant, on no hi havia revoltes sanitàries de metges, com passa ara, ...

(Remor de veus)

... on no hi havia ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Mantenguin la calma.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

... on no hi havia aquests serveis d'urgència que teníem 37 i 5 persones assegudes, o 37 a una llitera esperant llits. Jo era a un Govern en què no passava això, i ara som d'oposició a un Govern on succeeix tot això. Jo li contest a la seva pregunta.

Vull donar les gràcies al Sr. Thomàs i al Grup Socialista pel seu suport, i em centraré una mica en això de la Sra. Palau perquè el tema no ens dona.

Miri, jo he llegit el mateix document i jo li he dit: cap dels cinc fa propostes de retallades. Vostè té, jo no l'he duita, vostè la tenguí, em digui si cap dels cinc fa propostes, alguna de les propostes de retallades sigui reducció de personal; perquè jo sí que llegeix les coses i detingudament, em digui si cap d'aquests cinc facultatius fa propostes de retallades de personal, que és del que va aquesta proposició no de llei, si vostè l'ha llegida. Ells fan altres propostes, de farmàcia, de pràctica clínica, de

duplicitat de proves, etcètera, però cap no fa una proposta de retallada, del que va aquesta proposició no de llei.

Nosaltres sempre ho hem dit, Sra. Palau, s'ha de pujar l'IRPF, són vostès que han dit que no s'havia de pujar l'IRPF; vostès han anat fa escassament dos mesos o tres mesos a una campanya dient que no s'havia de pujar l'IRPF, per això li diuen, aquest senyor, no sé quin concretament, un d'aquests cinc facultatius que li diu: li hem de dir a la gent que si volem mantenir el sistema sanitari s'ha de pujar l'IRPF. Si és que nosaltres ho dèiem, eren vostès que no ho deien! Per això li recorda, no enganyin la gent, facin pedagogia política.

Si volem mantenir el sistema sanitari, el sistema educatiu, el sistema de serveis socials, el transport públic, etcètera, és necessari recaptar més. Jo record el dia que vaig dir aquesta paraula, "recaptar més", en el plenari, els 35 diputats del Partit Popular se'n varen riure, avui el seu ministre ho ha dit: "*Es necesario recaudar más*", avui, i fa els set dies següents que tots varen prendre possessió. És necessari recaptar més, és que nosaltres ho diem, són vostès que han dit que no era necessari l'IRPF i que no farien retallades, i ara han pujat l'IRPF. I clar, i altres impostos que pujaran i altres impostos que pujaran, perquè si no aquesta baixada d'un 4% a 1,3 es carregaran els serveis, el benestar social, se'l carregaran, serà necessari recaptar més i haurem de pagar més impostos, de fet, avui, el seu govern apunta el sociosanitari.

També li diuen aquests mateixos facultatius, li demanen que els polítics siguem raonables i diguem a la població quins serveis són necessaris, perquè són vostès que diuen un dia rera l'altre, un dimarts rera l'altre que no hi ha retallades, i ells, com a metges, les pateixen; i ells com a metges, quan un usuari li diu: ara es podia aplicar l'avortament i ara no, per dir un exemple, han de ser ells, mentrestant l'ib-salut i la consellera i vostès diuen que no hi ha retallades. I per això demanen aquest esforç, que qui pren la decisió de fer les retallades sigui qui ho expliqui a la població, i a nosaltres ens tendran davant, nosaltres sabem que hem de racionalitzar la sanitat.

I nosaltres demanam consens, és el que demanen ells, que consueuem i que informem la població; nosaltres li diem: anem a consensuar el que hem de fer per mantenir aquest sistema, quina retxa vermella tenim tots i com hi podem arribar. Però vostès no s'asseuen a negociar, vostès no s'asseuen a negociar, ni la consellera. Però nosaltres ho diem i és que hi estam d'acord amb el que diuen la majoria de ..., són vostès que diuen que no hi ha IRPF i que no hi ha retallades, i clar, ells les pateixen.

Li diré que el govern anterior no va dir que no, jo un dia que tenguí temps m'he d'entretenir a demanar tot el que ens demanava el Partit Popular l'any 2010, per no anar molt enfora, que ja hi havia crisi a vessar, si posàvem un TAC a Eivissa n'hi havia d'haver un a Formentera; si posàssim un oncològ a Menorca n'hi havia d'haver tres a l'altra banda, li diré tot, un dia que tenguí temps, la consellera, que era la portaveu del seu partit, tot el que demanava el Partit Popular a l'any 2010, en plena crisi, fins i tot els primers mesos del 2011, en plena crisi, i a tot això és al que varem dir que no, perquè sí que varem dir que no a moltes coses. Li recordaré, perquè ara pareix que aquí tenim amnèsia tots, no, no, vull dir, jo li recordaré tot el que

vostès reclamaven del 2010 i principis del 2011 i que aquell Govern va dir que no, perquè estàvem en crisi.

I el que intentàvem era mantenir el màxim ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Vagi acabant, Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sí. Jo, per acabar, perquè no dóna temps tampoc, és que realment jo li he de dir que el Grup Parlamentari Popular, i perdonin l'expressió, és més papista que el Papa, perquè el que demanam aquí és el que la consellera ha reconegut, és el que avui el president reconeix: "*Reconozco que en el hospital de Manacor nos equivocamos por falta de diálogo con los médicos*". Això és el que avui demanam, i el Grup Popular, el grup no ho vota, la veritat és que jo crec que això, si volen podem canviar una frase, això d'"inacceptable" es pot (...), però és el que ha reconegut la consellera i el que ha reconegut el seu president avui, en aquest diari que vostè ha llegit.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Santiago.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Sra. Presidenta, se m'ha oblidat: en el primer punt, votam que sí; en el segon, que no.

LA SRA. PRESIDENTA:

Doncs, fem votació per separat. Bé, el primer punt queda aprovat per unanimitat, supòs.

I vots per al segon punt.

Vots a favor? 3.

No, del segon, el primer ja ha quedat aprovat, 4 vots a favor.

I vots en contra? 9.

Queda aprovat el primer punt i queda rebutjat el segon punt.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió. Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS